

PEYGAMBERLERİN ORTAK AMACI: TEVHÎD (6)

(...dünden devam)

176- Eyke halkı da gönderilen elçileri yalanladı. 177- Şu'ayb, onlara demişti ki: "Korunmaz mısınız? 178- Ben sizin için güvenilir bir elçiyim. 179- Allah'tan korkun ve bana itâ'at edin. 180- Ben sizden, buna karşı bir ücret istemiyorum. Benim ücretim yalnız âlemlerin Rabbine âittir. 181- Ölçüyü tam yapın, eksiltenden olmayın. 182- Doğru terâzi ile tartın. 183- İnsanların haklarını kismayın. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın. 184- Sizi ve önceki nesilleri yaratandan korkun." 185- Dediler: "Sen iyice büyülenmişlersin. 186- Sen de bizim gibi bir insansın, biz seni mutlaka yalancılardan sanıyoruz. 187- Eğer doğrulardansan o halde üzerimize gökten parçalar düşür." 188- "Rabbim yaptığınızı daha iyi bilir" dedi. 189- Onu yalanladılar, nihâyet o gölge gününün azâbı, kendilerini yakaladı. Gerçekten o, büyük bir günün azâbı idi. 190- Muhakkak ki bunda bir ibret vardır, ama yine çokları inan-mazlar. 191- Şüphesiz Rabbin, işte üstün O'dur, merhamet eden O'dur. (Şu'arâ: 47/176-191)

Sûrede buraya dek yedi peygamber kıssası anlatıldı. Bu kıssaların hepsinin, Hz. Muhammed(s.a.v.)in kavmiyle ilişkisi vardır. Söyle ki:

1) İsrâîloğullarını kurtarmak üzere Firavun'a gönderilen Hz. Mûsâ, ondan şiddetli muhalefet görmüş, İsrâîloğulları Firavun'un çeşitli baskılarına, işkencelerine maruz kalmışlardı. Hz. Muhammed (s.a.v.) de Kureyş kabîlesinden ve onların güdümündeki Araplardan şiddetli muhalefet görüyordu. Hattâ Mekke döneminin sonuna doğru Kureyş, tıpkı Mûsâ'yı ve kavmini yakalamak üzere ordusuyla onun ardına düşen Firavun ve adamları gibi toplanıp Hz. Muhammed'i ortadan kaldırmağa karar vermişti. İşte Mûsâ ve Firavun kıssasının çeşitli vesilelerle, çeşitli kesitlerinden anlatılması, bu baskıları yapanların bir gün Firavun gibi helâk olacaklarını vurgulamak, onların baskılarına maruz kalanlara da moral verip sabır ve dayanma güçlerini artırmak amacına yöneliktir.

2) İslâm'ın tabanda yayılmağa başlamasından rahatsız olan Kureyş liderleri de özellikle korumasız müslümanlara karşı baskılarını gittikçe artırıyordu. Ammâr'ın babası Yâsir, annesi Sümeyye gibi bazı müslümanlar, müşriklerin zulmü altında feci biçimde öldürülmüşler, Mekke'de yaşama imkânı bulamayan bazı müslümanlar, inançlarına göre yaşayabilmek için Habeşistan'a sığınmak zorunda kalmışlardı. Kehf Sûresi'nde, imanlarını kurtara-bilmek için kaçıp mağaraya sığınan gençler topluluğunun öyküsü, imanlarını kurtarmak için Habeşistan'a göç etmek zorunda kalan bu müslüman gençlerin durumuna ne kadar benzemektedir!

(devamı yarın..)